

Sygn. akt IX Ka 17/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Mirosław Wiśniewski

Sędziowie SO Marzena Polak (spr.)

SO Rafał Sadowski

Protokolant st.sekr.sądowy Magdalena Maćkiewicz

przy udziale oskarżyciela skarbowego – przedstawiciela (...)Urzędu Skarbowego w T. – Katarzyny Wysińskiej

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2014 roku

sprawy **L. K.**

oskarżonego o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 12 listopada 2013 roku sygn. akt II W 165/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla punkt I i III;

2. na podstawie art. 51 § 1 kks postępowanie karne w stosunku do L. K. umarza;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. wydatkami całego postępowania w obu instancjach obciąża Skarb Państwa;

IV. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adw. T. D. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) brutto, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 17/14

UZASADNIENIE

L. K. został oskarżony o to, że:

wbrew art. 6 ust. 9 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r o podatku i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2010r Nr 95, poz. 613 z późn. zm.) pełniąc funkcję prezesa zarządu z (...) Sp. z o.o. NIP (...) uporczywie nie wpłacał w terminie tj. do dnia 15 każdego miesiąca, na rachunek Gminy Miasta T. podatku od nieruchomości za miesiące: od czerwca do grudnia 2011r przez co uszczuplił podatek od nieruchomości w łącznej kwocie 2.991,00 zł

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 12 listopada 2013 roku (sygn. akt II W 165/130 uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 57 § 1 kks orzekł wobec niego karę 600 złotych grzywny; zwalniając oskarżonego od kosztów sądowych a wydatkami postępowania – w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu – obciążony został Skarbu Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obrońca oskarżonego** zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów postępowania pod postacią:

1. art. 17 § 1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks poprzez wydanie wyroku skazującego mimo przedawnienia orzekania, co stanowi bezwzględłą przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 kpk,
2. art. 167 kpk w zw. z art. 366 §1 kpk w zw. z art. 113 §1 kks poprzez zaniechanie dopuszczenia z urzędu dowodu z zeznań świadka T. S. – księgowej w spółce (...) na okoliczność czasokresu i powtarzalności uchylania się przez oskarżonego od wpłacania podatku od nieruchomości, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i wydaniem wyroku w oparciu o niepełny materiał dowodowy.

W związku z powyższymi zarzutami obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i umorzenie postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na skutek apelacji obrońcy oskarżonego sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i uchylając punkty I i III, umorzył postępowanie w sprawie na podstawie art. 51 §1 kks.

Wyjść należy od tego, że materiał sprawy – właściwie oceniony i zgromadzony przez sąd meriti - dostarczył dowodów winy oskarżonego w zakresie zarzucanego mu zachowania. Pisemne motywy wyroku uzasadniają twierdzenie, że ocena materiału dowodowego nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów, jest rzetelna i dostatecznie wnikliwa. W analizie tej nie sposób doszukać się błędów czy zaniechań wypunktowanych w apelacji. Nie ujawniła się też potrzeba uzupełnienia materiału dowodowego o dowód wskazany w apelacji (tj. przesłuchanie świadka T. S.) na okoliczność tamże opisaną, bowiem materiał sprawy jest kompletny i pozwala na poczynienie nie budzących wątpliwości ustaleń odnośnie do zachowania oskarżonego stanowiącego przedmiot zarzutu a/o. Dokumenty zebrane w sprawie dowodzą niezbicie, że oskarżony – jako prezes zarządu spółki (...) uporczywie nie wpłacał na rzecz Gminy Miasta T. podatku od nieruchomości za miesiące od czerwca do grudnia 2011 roku, przez co uszczuplił ten podatek na łączną kwotę 2.991 złotych. Swoim zachowaniem wyczerpał zatem znamiona wykroczenia z art. 57 §1 kks w zw. z art. 9 §3 kks.

Mimo poprawności ocen i ustaleń stanowiących podstawę wyrokowania, zaskarżony wyrok nie mógł się ostać z uwagi na wagi na przedawnienie karalności czynu stanowiącego przedmiot osądu w sprawie, na co zresztą zwrócił uwagę obrońca w apelacji. Zgodnie bowiem z regułą określoną w art. 51 § 1 kks karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. Bieg przedawnienia karalności wykroczenia popełnionego przez oskarżonego, które polegało na uszczupleniu należności publicznoprawnej, rozpoczął się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności, a więc z dniem 31 grudnia 2011 rok (wniosek z art. 51 §1 kks z zw. z art. 44 §3 zd.1 kks). Stąd karalność tego wykroczenia upłynęła z końcem 2012 roku. W tym czasie nie doszło także do wszczęcia postępowania in personam – z więc konkretnie w stosunku do oskarżonego, co spowodowało, że okres przedawnienia karalności zarzucanego czynu nie uległ wydłużeniu.

Bezspornie zatem, rozstrzygnięcie sądu meriti zapadło mimo określonej w art. 51 § 1 kks okoliczności wyłączającej postępowanie, a mianowicie mimo przedawnienia orzekania. Zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego - rażąco naruszający przytoczony powyżej przepis prawa materialnego - dotknięty jest więc bezwzględłą przyczyną odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 9 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 kpk (stosowanymi w postępowaniu karnoskarbowym na podstawie art. 113§1kks).

W świetle powyższego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił punkty I i III oraz na podstawie art. 51 § 1 kks umorzył postępowanie prowadzone przeciwko oskarżonemu, orzekając o kosztach tego postępowania po myśli art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks.